

بررسی فراوانی لیشمانیوز در یگانهای نیروی انتظامی مستقر در استانهای اصفهان ، ایلام ، بوشهر ، خراسان و خوزستان در سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸

محمدرضا جهانی * Ph.D. ، هادی شیرزاد ** M.D.

* آدرس مکاتبه : دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج) - دانشکده پزشکی - گروه میکروبیولوژی - تهران - ایران

** اداره کل بهداری ناجا - مدیریت آموزش و پژوهش

خلاصه

لیشمانیوز یکی از بیماریهای انگلی شایع در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری جهان بوده و تهدیدی برای سلامت عمومی محسوب می شود. پرسنل نیروی انتظامی بعلاوه موقعیت شغلی خود ، مجبور به اسکان در نواحی حاشیه شهری و یا مناطق روستائی می باشند که به همین لحاظ در معرض ابتلا احتمالی به لیشمانیوز جلدی قرار دارند و از طرفی تحرک ماموریتی ایشان نیز می تواند در انتقال لیشمانیوز جلدی نقش قابل توجهی را ایفاء نماید. در این تحقیق بیماران مراجعه کننده به مراکز بهداری نیروی انتظامی واقع در استانهای اصفهان ، ایلام ، بوشهر ، خراسان و خوزستان از اول فروردین ۱۳۷۶ تا پایان اسفند ۱۳۷۸ مورد بررسی قرار گرفتند که پس از رسیدن به تشخیص قطعی توسط رنگ آمیزی و یا کشت در محیط NNN فرد جزء بیماران به حساب آورده می شد. طبق آمار ارائه شده در سال ۱۳۷۸ از طرف اداره کل پیشگیری و مبارزه با بیماریهای وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی میزان بروز لیشمانیوز جلدی در ایران ۳۰ نفر در هر ۱۰۰/۰۰۰ نفر می باشد ، و این در حالی است که فراوانی این بیماری در بین پرسنل ناجا در استانهای اصفهان ، ایلام ، بوشهر ، خراسان و خوزستان در طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸ تعداد ۴۳۷ مورد بوده است فراوانی نسبی بیماری در بین پرسنل نیروهای انتظامی مستقر در استانهای مذکور به ترتیب ۹٪ ، ۲۶٪ ، ۵٪ ، ۴۴٪ و ۱۶٪ بوده است که شهرهای برخوردار و میمه در استان اصفهان (۵۲٪) دهلران در استان ایلام (۷۱٪) سرخس در استان خراسان (۶۳٪) و سوسنگرد در استان خوزستان (۷۶٪) بیشترین آمار مبتلایان را به خود اختصاص داده اند ، و از طرفی با دقت نمودن در آمار سالیانه ، سال ۱۳۷۶ تعداد ۲۰۰ مورد (۴۵/۷٪) ، سال ۱۳۷۷ تعداد ۱۵۸ مورد (۳۶/۱٪) و در سال ۱۳۷۸ تعداد ۷۹ (۱۸٪) مشاهده نمود که روند بیماری در مناطق تحت مطالعه سیر نزولی داشته است از جمله دلایل سیر نزولی را می توان ارائه آموزشهای بهداشتی فردی به پرسنل ناجا و همچنین آموزش کادر بهداری در راستای تسریع در تشخیص و درمان بیماری ذکر نمود.

واژه کلیدی : لیشمانیوز جلدی ، نیروی انتظامی

مقدمه

بیماری پرداخته است. در سال ۱۹۰۰ لیشمن Leishman در اتوپسی طحال یک سرباز ، اجسام کوچک و بیضی شکلی مشاهده نمود که بعدها راس (Roos) این اجسام را در یک زخم سالکی

قدمت تشخیص این بیماری در کشور ما به قرن یازدهم توسط محمدین زکریای رازی می رسد و ابن سینا نیز به شرح این